

Sygn. akt VIII U 959/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Szmajduch
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2015 r. w Gliwicach

sprawy J. B. (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 18 maja 2015 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. B. prawo do emerytury, poczynając od 1 maja 2015r.

(-) SSO Mariola Szmajduch

Sygn. akt. VIII U 959/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 maja 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu J. B. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym 60 lat. Powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wskazał, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach a jedynie 12 lat, 9 miesięcy i 17 dni takiej pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do spornego świadczenia. Podniósł, iż posiada wymagany okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż trakcie zatrudnienia w KWK (...) w okresie od 19 maja 1981r. do 31 grudnia 1984r. pracował jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Organ rentowy podniósł, iż ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w

warunkach szczególnych za okres od 19 maja 1981r. do 31 grudnia 1984r. w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony w związku z czym ZUS nie mógł uwzględnić tego okresu.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił:

Ubezpieczony J. B. urodził się (...) Wiek 60 lat osiągnął (...)

W dniu 6 maja 2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Zaskarżoną decyzją z dnia 18 maja 2015r. ZUS odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym 60 lat, z uwagi na brak wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych.

ZUS ustalił, iż ubezpieczony na dzień 31 grudnia 1999r. posiada 28 lat, 3 miesiące i 19 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu 12 lat, 9 miesięcy i 17 dni takiej pracy.

Sąd ustalił, iż ubezpieczony J. B. od 4 października 1977r. do 31 października 1993r. pracował w KWK (...) w Z..

Pracę podjął na stanowisku ślusarza dołowego i początkowo pracował w oddziale obsługi taśmowej. Wiosną 1980r. został przeniesiony do pracy na powierzchnię do oddziału transportowego na stanowisko kierowcy. Początkowo prowadził różne pojazdy, jeździł zarówno N. jak i samochodami ciężarowymi i pracował na rzecz różnych oddziałów. Ubezpieczony od 1976r. posiada prawo jazdy na samochody ciężarowe. Po kilku miesiącach pracy na powierzchni przydzielono mu na stałe samochód ciężarowy marki S. i przekazano ubezpieczonego do oddziału gospodarki maszyn dołowych.

Sąd ustalił, iż w okresie od 19 maja 1980r. do 31 grudnia 1984r. ubezpieczony jeździł wyłącznie samochodami ciężarowymi. Woził od producentów na kopalnię części takie jak obudowy zmechanizowane, części do kombajnów i przenośników. Nie jeździł w tym czasie Ż., ani N., gdyż samochodami tymi nie dało się przewieźć części. Części te były ładowane dźwigiem, gdyż ważyły tonę lub dwie. Także ich rozładunek odbywał się przy pomocy dźwigu lub wózka widłowego. Po części jeździł do (...) Fabryki (...) oraz do FAMURu i (...) w R..

Ubezpieczony pracował codziennie po 8 godzin, ale co najmniej 2 razy w tygodniu pracował po godzinach. W sytuacji awarii samochodu dostawał do dyspozycji inny samochód ciężarowy, gdyż ze względu na duże wydobycie w tym okresie, oddział nie mógł sobie pozwolić na przerwy w dostawach części. Nie pracował przy usuwaniu awarii ani przy remontach samochodu. Kopalnia posiadała warsztat, gdzie były naprawiane samochody.

Taką pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy do końca 1984r. kiedy został przeniesiony do przeniesiony do związków zawodowych.

Zakład pracy nie wystawił ubezpieczonemu świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych za powyższy okres.

W okresie spornym wraz z ubezpieczonym pracowali świadkowie: R. K. – był pracownikiem KWK (...) w latach 1969-1996 w zawodzie ślusarz dołowy i C. K. – pracował od 1979r. do lat 90-tych jako kierowca autobusu.

Sąd ustalił, iż ubezpieczony legitymuje na dzień 1 stycznia 1999r. okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 28 lat, 3 miesiące i 19 dni.

Bezsporne było, że ubezpieczony ukończył 60 lat życia i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego z KWK (...) (k.12), zeznań świadków R. K. (nagranie z rozprawy z dnia 13 października 2015r. min. 3.30 i n. k.19), C. K. (nagranie

z rozprawy z dnia 13 października 2015r. min. 17.50 i n. k.19) oraz przesłuchania odwołującego (nagranie z rozprawy z dnia 13 października 2015r. min. 36.02 i n. k.19).

Odnosnie rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego Sąd dał wiarę jego twierdzeniom, które zostały potwierdzone przez zeznania świadków. Świadczenie pracowali razem z ubezpieczonym w spornych okresach zatrudnienia, posiadają zatem szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez odwołującego pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl art. 184 ust. 2 ustawy – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013r. tj. w dacie złożenia wniosku oraz wydania zaskarżonej decyzji – emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na podstawie tego przepisu, prawo do emerytury w obniżonym wieku, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy uwzględnił mu jedynie 12 lat, 9 miesięcy i 17 dni takiej pracy.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem do takiej pracy należało zaliczyć mu sporny okres pracy w KWK (...) w Z. od 19 maja 1980r. do 31 grudnia 1984r.

W okresie tym odwołujący pracował na rzecz oddziału gospodarki maszyn dołowych i woził do tego oddziału części takie jak obudowy zmechanizowane i części do kombajnów, przenośników. Ubezpieczony jeździł wyłącznie samochodami ciężarowymi – miał na stałe przydzielony samochód marki S.. Nie jeździł w tym czasie innymi mniejszymi samochodami typu Ż. lub N., gdyż części które woził były dużych rozmiarów, ważyły tonę lub dwie i można je było przewieźć wyłącznie samochodem ciężarowym.

Taką prace wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy do końca 1984r. Ubezpieczony pracował codziennie po 8 godzin, co najmniej 2 razy w tygodniu pracował po godzinach. Nie pracował przy usuwaniu awarii samochodu, gdyż wówczas dostawał do dyspozycji inny samochód ciężarowy, ponieważ ze względu na duże wydobyte w tym okresie oddział nie mógł sobie pozwolić na przerwy w dostawach części.

Wykonywana przez ubezpieczonego praca kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, jest wymieniona pod poz. 2, działu VIII, wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.), zawierającego wykaz prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Bez znaczenia pozostaje przy tym fakt, że ubezpieczony nie przedłożył za okres sporny świadectwa pracy w szczególnych warunkach. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i odwołującego potwierdzającym taki charakter jego pracy, uznając te dowody za spójne logiczne i wzajemnie się uzupełniające.

Mając powyższe na uwadze – po zaliczeniu do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresu spornego – należało uznać, że J. B. legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Kwestia posiadania przez ubezpieczonego ponad 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego nie była przedmiotem sporu. Nie było także sporne, iż odwołujący nie jest członkiem OFE i na dzień wydania zaskarżonej decyzji ukończył wymagany wiek 60 lat.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 1 maja 2015r. tj. od miesiąca złożenia wniosku.

(-) SSO Mariola Szmajduch